

Завдання для самостійної роботи з освітньої компоненти «Філософія»
Денна форма навчання

1. Із запропонованих питань для дискусії до семінарських занять виберіть будь-яке (одне).

Відповідь оформити за такими вимогами: Times New Roman, шрифт 14, інтервал – 1,5, обсяг – три сторінки.

«З'ясуйте, що означає схоластика в період її становлення й розквіту та у теперішній час»

Схоластика - це філософський і теологічний напрям, який сформувався в середньовічній Західній Європі (близько XI століття) та розквіт якого припав на XII-XIII століття.

Схоластика була характеризована поєднанням грецької філософії з християнською теологією. Схоластичні філософи використовували логіку і аргументацію для пояснення християнських вірувань та вирішення різноманітних проблем. Наприклад, вони спробували поєднати вчення про бога, яке було основним у християнській теології, з вченням про природу, яке було засновано на дослідженнях грецьких філософів, таких як Аристотель.

Схоластична традиція розквітала в середні віки, і її вчення було викладене у багатьох університетах, таких як Паризький, Оксфордський та Болонський. Одним з найвідоміших представників схоластичної філософії був Фома Аквінський, який розробив свою власну теорію пізнання, яка називалася "тіомістична синтез". Його праці залишаються важливими для схоластичної філософії до цього дня.

У теперішній час термін "схоластика" використовується в більш широкому контексті, щоб описати будь-який філософський напрям, який базується на систематичному підході та логічному мисленні. Так, наприклад, сучасні аналітичні філософи, які працюють у галузях, таких як епістемологія, метафізика та логіка, часто звертаються до схоластичної традиції, щоб

побудувати свої власні аргументи та концепції. Зокрема, в сучасній аналітичній філософії часто застосовуються логічні методи, які були розвинені в середньовічній схоластиці, такі як силогізм та аналіз.

Крім того, схоластичний метод мислення використовується в багатьох інших галузях, таких як теологія, історія та право. Схоластичний підхід є важливим для сучасного міждисциплінарного дослідження, яке вимагає комплексного підходу до складних проблем.

Однак, деякі критики стверджують, що схоластична філософія є занадто дедуктивною та теоретичною, і не враховує реального світу. Деякі філософи вважають, що схоластична традиція використовує застарілі методи та техніки, які не відображають сучасного світу.

Одним з головних досягнень схоластики була спроба злиття релігійних та філософських поглядів. Схоластики вивчали не тільки християнську традицію, але й класичну грецьку та арабську філософію, що дало можливість об'єднати релігійні ідеї з раціональними аргументами.

Також варто зазначити, що схоластики внесли величезний вклад у розвиток навчання та освіти. Вони заснували перші університети, які стали центрами навчання та досліджень у Європі. Схоластична традиція відродила інтерес до античної традиції та наукових знань, а також сприяла розвитку науки та техніки.

У сучасному світі схоластична філософія також має певне значення в контексті дискусій про роль релігії у суспільстві та її взаємодії з раціональним мисленням. Багато вчених, філософів та теологів продовжують використовувати схоластичну методологію для дослідження релігійних тем та питань, таких як Бог, душа та безсмертя.

Нарешті, варто зазначити, що схоластична філософія не є одноразовим явищем, а є частиною довгого історичного розвитку філософської думки. Вона була настільки впливовою, що сформувала фундамент для розвитку філософії у Західній культурі. Схоластика дала поштовх до багатьох

філософських ідей та течій, які розвиваються до сьогодні, і можна сказати, що вона є однією з найбільш впливових ідей у філософії та інтелектуальній історії західної цивілізації.

Завдяки схоластиці, філософія отримала нову методологію, яка змусила філософів ретельно досліджувати свої ідеї та доводити їх правдивість. Схоластичний метод аргументації вважає, що для того, щоб щось було правдою, необхідно було знайти переконливі докази та логічні аргументи. Це призвело до того, що філософи стали використовувати логіку та розумові методи, щоб з'ясувати правду про світ та буття.

Крім того, схоластика дала поштовх до розвитку латинської мови та граматики. Завдяки цьому, латинська мова стала мовою науки та освіти, що забезпечило її поширення по всій Західній Європі.

У сучасному світі схоластична філософія може використовуватися як засіб для аналізу та розв'язання проблем, що стосуються етики та моралі, релігії та раціонального мислення. Схоластики відзначають, що знання не можуть бути протиріччями релігії, але мають доповнювати одне одного.

На сьогоднішній день схоластична філософія продовжує розвиватися та застосовуватися в різних областях, таких як богослов'я, філософія, наука та освіта. Наприклад, схоластичний метод аргументації використовується в дослідженнях з етики, політики та соціальної філософії.

Отже, схоластика була важливим напрямом в середньовічній філософії та теології, який використовував логічний підхід для розв'язання складних проблем. Хоча вона пережила свій пік у середні віки, схоластичний підхід до мислення та аргументації залишається важливим у багатьох сучасних дисциплінах. Однак, він також зазнає критики, і деякі філософи вважають, що цей підхід не відповідає сучасним вимогам науки та практики.

2. Співвіднесіть поняття та його визначення. Відповідь подайте у вигляді цифри та літери (наприклад: 1А, 2С, 4В...):

<i>Поняття</i>	<i>Визначення</i>
1. Антропологія	А. світоглядна позиція, відповідно до якої людина є центром світобудови., її вищою метою. Його початок у філософії було покладено ще в античності (софісти, Сократ). Найбільшого поширення набуло в епоху Відродження.
2. Відродження (Ренесанс)	В. філософська позиція, відповідно до якої Бог є першопричиною буття, визначеним «пусковим механізмом» процесів виникнення світу, але надалі він не втручається в закони природи і суспільства, і вони розвиваються по своїх природних закономірностях.
3. Метафізика («те, що за фізикою»)	С. філософські концепції аналізу природи в цілому. Одним з головних її первісних завдань (античність і стародавній Схід) був аналіз природи для пошуку основних принципів буття.
4. Натурфілософія (філософія природи)	Д. давньосхідна філософська концепція, що стала згодом однією з трьох найбільших монотеїстичних світових релігій, особливістю якої є відсутність уявлень про неземного Бога і проповідування індивідуального шляху порятунку через досягнення вищого просвітління – нирвани
5. Гносеологія (теорія пізнання)	Е. у первісному варіанті «першофілософія». Одержала свою назву від назви творів Арістотеля. У філософській традиції. виступала «наукою наук».
6. Деїзм	Є. розділ філософії, що вивчає взаємовідношення суб'єкта й об'єкта в процесі пізнавальної діяльності; аналізує відношення знання до дійсності, форми і методи пізнання, їхню ефективність і застосовуваність; визначальні границі і можливості пізнавальних здібностей людини, критерії істинності і вірогідності знання; а також аналізує різні гносеологічні концепції з точки зору вище перерахованих
7. Міф	Г. частина філософського знання, що досліджує природу і сутність людини, яка власне і виступає вихідним началом та центральним об'єктом філософського аналізу
8. Антропоцентризм	Н. процес творчої діяльності людей по освоєнню дійсності, що формує знання про неї (включаючи і знання про саму людину), на основі яких виникають цілі і мотиви людських дій.
9. Пізнання	І. форма цілісного масового переживання і тлумачення дійсності за допомогою чуттєво-наочних образів, що вважаються самостійними явищами реальності.

10. Буддизм	<p>Ж. історична епоха в розвитку культури і філософії в Західній і Центральній Європі XV–XVI ст. Характеризується зміною світоглядних орієнтацій з теоцентризму на натуро- й антропоцентризм, зменшенням впливу церкви, відносним поверненням до античної культури, і на цьому тлі – розвитком мистецтва, науки, зверненням до повсякденного досвіду людини, переглядом космологічних теорій і т.д.</p>
-------------	--

Відповідь: 1.**G** 2.**J** 3.**E** 4.**C** 5.**F** 6.**B** 7.**I** 8.**A** 9.**H** 10.**D**